26/05/2022

Ο Μητροπολίτης Λέρου για την Κυριακή του Τυφλού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Το κήρυγμα του για την Κυρικαή του Τυφλού εξέδωσε ο Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας κ. Παΐσιος, στο οποίο μεταξύ άλλων τόνισε ότι “ο χρόνος είναι πολύτιμο δώρο του Θεού, ανεκτίμητος θησαυρός, τον οποίον οφείλουμε να χρησιμοποιούμε προς ωφέλεια της ψυχής μας”.

“Ο χρόνος μας πρέπει να χρησιμοποιείται προς όφελος της ψυχής μας· «Βλέπετε»,

λέγει ο Απόστολος των Εθνών Παύλος προς τους Εφεσίους, «πώς ακριβώς περιπατείτε, μη ως άσοφοι, αλλ’ ως σοφοί, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, ότι αι ημέραι πονηραί εισί· δια τούτο μη γίνεσθαι άφρονες, αλλά συνιέντες τί το θέλημα του Κυρίου»”, υπογράμμισε ο Σεβαμσιώτατος.

Παρακάτω το κήρυγμά του:

Αγαπητοί αδελφοί μου,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ο των όλων Κύριος κατά την επίγειο ζωή Του επιτελούσε πάντοτε το αγαθό, πάντοτε δια λόγων και έργων βοηθούσε εκείνους τους ανθρώπους πού επιζητούσαν την βοήθειά Του, την χάρη και το έλεός Του και μάλιστα χωρίς διάκριση, διότι «πάντας ανθρώπους θέλει σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν».

Ο εκ του Ουρανού καταβάς Κύριος, ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, ο αθάνατος υπάρχων δια την του κόσμου σωτηρία, σκορπίζει πανταχού και πάντοτε τα σωτήρια νάματα της Θεότητός Του, νάματα σωτηρίας, νάματα ελευθερίας, νάματα από καθαρό ύδωρ «αλλόμενον εις ζωήν αιώνιον».

Η σημερινή Ευαγγελική περικοπή, δια της γραφίδος του Ευαγγελιστού Ιωάννου και της θεοπνευστίας, μας καταγράφει το μίσος, την κακία, αλλά και τον φόβο των αρχόντων των Ιουδαίων – Φαρισαίων και Γραμματέων – δια το πρόσωπο του ενανθρωπίσαντος Υιού και Λόγου του Θεού Πατρός.

Οι άρχοντες του λαού, εν λόγοις και έργοις, προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να τυφλώσουν τον λαό, τον αγαπημένο λαό του Θεού, και δεν διστάζουν να πούν στον δυστυχισμένο εκείνο ποτέ τυφλό «ότι ο άνθρωπος ο ούτος αμαρτωλός εστιν».

Ο τυφλός της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής φίμωσε την κακία και το μίσος των αρχόντων με σαφήνεια, με θάρρος, με φράσεις απλές αλλά κτυπητές, «τους είπε ει αμαρτωλός εστιν ουκ οίδα, ότι ένας άνθρωπος λεγόμενος Ιησούς έθεσε πηλό επάνω στα κλειστά μάτια μου, και με δική του εντολή επήγα στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ, «και νίψαι» και αμέσως ανοίχθηκαν τα μάτια μου και ανέβλεψα, και σας λέγω μετά παρρησίας εάν ο άνθρωπος αυτός δεν ήταν από τον Θεό δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτε ώστε εγώ να δώ το φώς μου, «και νύν βλέπω».

Και ενώ θα έπρεπε να χαρούν δια την θεραπεία του δυστυχισμένου εκείνου ανθρώπου και να προστρέξουν να δοξολογήσουν τον Θεό, δια την μεγάλη αυτή

ευεργεσία που εποίησε στον συνάνθρωπό τους, οι παράνομοι των Ιουδαίων, Γραμματείς και Φαρισαίοι, «εξέβαλον αυτόν έξω», λέγοντάς του: «εν αμαρτίαις συ εγεννήθης όλος και σύ διδάσκεις ημάς;».

Και σ' αυτή την απομόνωσή του, ο εκ γενετής ποτέ τυφλός, ακούει την φωνή του Μεγάλου Ιατρού της ψυχής και του σώματος, του Θεανθρώπου Ιησού να του λέγει: «σύ πιστεύεις εις τον υιό του Θεού; Και απεκρίθη εκείνος και είπε, «και τίς εστιν Κύριε, ίνα πιστεύσω εις αυτόν;». «Και εώρακας αυτόν και ο λαλών μετά σου εκείνος εστίν».

Και τότε, με δυνατή φωνή χαράς και αγαλλίασης λέγει στον Κύριο της δόξης, στον Σωτήρα του: «πιστεύω, Κύριε, και προσεκύνησεν αυτώ», και αυτό πού μένει στην ιστορία είναι το μίσος, η κακία, η λοιδορία, η ύβρις, ο χλευασμός, η κακολογία των Φαρισαίων και Γραμματέων στο πρόσωπο του ανθρώπου εκείνου που δεν αμάρτησε – ούτε αυτός, ούτε οι γονείς του – που γεννήθηκε τυφλός, «αλλ' ίνα φανερωθή τα έργα του Θεού εν αυτώ», κατά τους αψευδείς λόγους του Σωτήρος Χριστού.

Οι θλίψεις, οι στενοχώριες, οι πειρασμοί, τα βάσανα στον κόσμο αυτό τον πρόσκαιρο και μάταιο θα έχουν κάποτε ένα τέλος, όπως τέλος είχαν και στον ποτέ τυφλό της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής, εάν βεβαίως και εμείς, ως εκείνος, ανοίξουμε την θύρα της καρδιάς μας, δια να εισέλθει ο των όλων Κύριος και Θεός μας και να μας φωτίσει με το αιώνιο Φώς Του.

Ως Χριστιανοί, βαπτιζόμενοι στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος δεν πρέπει να χάνουμε την ελπίδα μας, εάν πιστεύουμε στο Εσφαγμένο Αρνίο της Αποκαλύψεως, στον Κύριο Ιησού Χριστό, τον Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Ο Ιερός Χρυσόστομος λέγει, «είδες πώς αναδείχτηκε ο πρώην τυφλός κήρυκας της αληθείας. Είδες, ότι η αγραμματοσύνη του δεν έγινε καθόλου εμπόδιο. Βλέπεις πόσα αντιμετώπισε από τους Φαρισαίους και πόσα έπαθε. Και εκείνος έδωσε την μαρτυρία του και με λόγια και έργα».

Ο χρόνος είναι πολύτιμο δώρο του Θεού, ανεκτίμητος θησαυρός, τον οποίον οφείλουμε να χρησιμοποιούμε προς ωφέλεια της ψυχής μας. Εκάστη ημέρα και ώρα και στιγμή είναι πολύτιμος και δεν πρέπει να χάνεται με τα μάταια και πρόσκαιρα πράγμα του κόσμου του αιώνος τούτου.

Ο χρόνος μας πρέπει να χρησιμοποιείται προς όφελος της ψυχής μας· «Βλέπετε»,

λέγει ο Απόστολος των Εθνών Παύλος προς τους Εφεσίους, «πώς ακριβώς περιπατείτε, μη ως άσοφοι, αλλ’ ως σοφοί, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, ότι αι ημέραι πονηραί εισί· δια τούτο μη γίνεσθαι άφρονες, αλλά συνιέντες τί το θέλημα του Κυρίου».

Στον τυφλό της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής ο Μέγας Ιατρός της ψυχής και του σώματος είπε: «ύπαγε νίψαι εις την κολυμβήθρα του Σιλωάμ….απήλθεν ούν και ενίψατο και ήλθε βλέπων».

Ας τρέξουμε και εμείς με πίστη στην νέα κολυμβήθρα του Σιλωάμ πού είναι η Εκκλησία του Αναστάντος Ιησού – η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική – και αφού κατανοήσουμε ποίο είναι το θέλημα του Κυρίου Ιησού, ας πλύνουμε με το καθάριο νερό της Ιεράς εξομολόγησης τα μάτια της ψυχής μας. Ούτω, με ψυχές καθαρές θα φωτιστούμε και εμείς με το ανέσπερο φως της Θείας του Κυρίου Αναστάσεως και θα ομολογήσουμε και εμείς, ως ο τυφλός του σημερινού Ευαγγελίου, το «πιστεύω Κύριε».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ΑΔΕΛΦΟΙ.

+ Ο Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας Παΐσιος